

PODKONICKÝ *Spravodaj*

Ročník X.

Číslo 4

Apríl 2012

www.podkonice.sk

VEĽKONOČNÉ RÁNO

Kňaz sa prechádzal po meste a uvidel oproti chlapca, ktorý niesol vtáčiu klietku s tromi vtáčikmi, trasúcimi sa strachom. Zastavil ho a spýtal sa: „Čo to tam máš, synku?“ „Len pár divých vtákov,“ odpovedal. „Čo chceš s nimi robiť?“ spýtal sa kňaz. „Zobrať ich domov a hrať sa s nimi,“ odpovedal. „Budem im vytrhávať perie, aby sa pobili. Stavím sa, že sa zabavím.“ „Ale skôr či neskôr ich budeš mať dosť a prestane ťa to baviť. Čo urobíš potom?“ „Ale, mám aj zopár mačiek,“ povedalo malé chlapčisko, „radi si na nich pochutia.“ Kňaz na moment stíchol. „Koľko za nich chceš?“ „Čo? Na čo by vám boli! Sú to len obyčajné vtáky z poľa. Ani nespievajú a vôbec nie sú pekné!“ „Koľko?“ zopakoval kňaz. Chlapec si ho premeral a povedal: „10 eur!“ Kňaz siahol do vrečka a vytiahol desať eurovku. Dal ju chlapcovi do ruky, a ten zmizol rýchlo ako blesk.

Potom položil klietku na zem, otvoril dvierka a klopaním na mriežku klietky presvedčil vtáčiky, aby vyleteli. Pustil ich na slobodu, pretože mu to veľmi pripomínalo jeden príbeh: Raz sa rozprával Ježiš s diablom. Satan sa práve vrátil z Rajskej záhrady a škodoradostne sa chválil: „Nuž, Pane, práve som nachytal plný svet ľudí. Nastavil som návnadu, vedel som, že neodolajú. Mám ich všetkých!“ „Čo s nimi budeš robiť,“ spýtal sa Ježiš. Satan odpovedal: „Cha, budem sa zabávať! Budem ich učiť, ako sa majú nenávidieť a škodiť si, ako sa sobášiť a rozvádzať, naučím ich piť a fajčiť a preklínať. Naučím ich ako vynášať pušky a bomby a navzájom sa zabíjať. Už sa teším na tú zábavu!“ „A čo urobíš potom?“ spýtal sa Ježiš. „Zabijem ich!“ hrdo sa vypol Satan. „Koľko za nich chceš?“ spýtal sa Ježiš. „Hádam by si tých ľudí nechcel?! Nie je v nich ani štipka dobra. Keď si ich vezmeš, budú tebou opovrhovať. Naplňujú na teba, budú ťa preklínať a zabijú ťa! Určite ich nechceš!“ „Čo za nich chceš?“ opäť sa opýtal. Satan pozrel na Ježiša a zaškeril sa: „Každú твоju slzu a všetku твоju krv!“ Ježiš povedal: „Máš to!“ a zaplatil.

Odvtedy je klieтка otvorená, už nikto v nej nemusí ostať...

Požehnané prežitie Veľkonočných sviatkov vám praje Jozef Kuneš, váš kňaz.

Kuneš

spravodaj@podkonice.sk

PODKONICKÝ SPRAVODAJ - mesačník vydávaný Obecným úradom v Podkoniciach pre svojich občanov. Vychádza vždy do 10. dňa v mesiaci. **Redakčná rada:** Ing. Jaroslav Kostúr (-jk-), Jana Gregorová (-jg-), Vladimíra Turčanová (-vt-), Ing. Katarína Hošalová (-kh-), Jozef Kuneš (-kj-), Ing. Michal Kukučka (-mk-).
Tlač: KOPIA-Jamek

Povolené: OÚ-OPT-2/2003

NEPREDAJNÉ

MILÍ SPOLUOBČANIA,

pred pár dňami som sa zúčastnil spolu s asi tridsiatimi ľuďmi z našej obce zájazdu do Ríma. V našich vzájomných rozhovoroch sme sa - okrem nádherných zážitkov z tejto púte - rozprávali aj na tému zdokumentovania a uchovania spomienok na fotografiách. V dnešnej modernej dobe už málokto vyrába papierové fotky, uchováva ich len v počítačoch, diskoch, USB kľúčoch, atď, odkiaľ sa časom, či omylom, nenávratne stratia. Lenže - paradoxne - nevyužívame možnosť, ktorú nám technika poskytuje, aby sme sa o svoje fotky podelili s inými ľuďmi. To je tiež prípad našej obecnej internetovej stránky. V prvých mesiacoch tohto roku sme v našej obci mali množstvo vydarených podujatí a veľmi radi by sme našu stránku obohatili o fotky a momentky z nich, lenže k tomu potrebujeme vašu pomoc a spoluprácu. Chcem teda požiadať všetkých, ktorí majú fotografie z našich podujatí a súhlasia s ich uverejnením na našej stránke, aby ich poskytli buď priamo správcovi stránky Jaroslavovi Kostúrovi ml. alebo obecnému úradu. Stanete sa tak spolutvorcami našej webovej stránky, podelíte sa o zážitky s jej návštevníkmi a hlavne uchováte spomienky aj pre ostatných ľudí.

Sme na prahu veľkonočných sviatkov, ktoré nám pripomínajú, čo všetko bol ochotný Boh obetovať a urobiť pre dobro človeka. Prajem nám všetkým, aby sme aj my našli ochotu urobiť niečo pre dobro svojich blízkych.

Michal Kukučka
starosta obce

OBEČNÝ ÚRAD INFORMUJE

1) DANE A POPLATKY

Daň z nehnuteľností a poplatok za komunálny odpad za rok 2012 je možné platiť na obecnom úrade v úradných hodinách.

2) VÝSTUP NA PANSKÝ DIEL

*Mikroregión obcí Pod Panským dielom
organizuje dňa **28.04.2012**
I. ročník výstupu na Panský diel
pre obyvateľov obcí mikroregiónu.*

Zraz účastníkov je na ŠACHTIČKE o 10.00 hod.

Odchod autobusu z Podkoníc bude o 9:00 hod.

- Poplatky za autobus hradí mikroregión obcí.

- Po ukončení výstupu možnosť opekania slaninky, špekačiek a pod.

- Predpokladané ukončenie akcie o 14.00 hod.

- Návrat domov zo Šachtických prístavenými autobusmi, alebo pešo po turistických chodníkoch.

-jg- a -mk-

SPOLOK PODKONIČAN

Spolok v minulom roku využil financie na podporu niektorých aktivít nasledovne:

- dobudovanie kulturistického klubu
- činnosť volejbalového oddielu, úpravu ihriska, prácu s mládežou, usporiadanie Štefanského turnaja
- činnosť folklórneho súboru, podpora účasti na festivaloch
- Stolný tenis, kde tak isto pracujú s mladými talentami a reprezentujú obec v súťažiach
- Obecnej knižnici
- Základnej škole na športové podujatia, športové hry a turnaj stolného tenisu

Prijmy: 1500,00 € účelová dotácia od obecného úradu
1192,22 € 2% z daní

Výdavky: 68,33 € bankové poplatky
53,80 € notárske poplatky
116,36 € obecná knižnica
185,52 € antuka - ihrisko
300,00 € dar pre postihnuté deti
240,00 € základná škola - športové podujatia
41,00 € réžia (poštovné, drobné nákupy tlačív, cestovné výdavky)
57,59 € príspevok na Mikulášske darčeky
214,81 € volejbalový oddiel na činnosť a údržbu areálu
914,81 € stolnotenisový oddiel
300,00 € folklórny súbor Vysoká
200,00 € Klub kondičnej kulturistiky
163,13 € režijné náklady (bankové a notárske poplatky, cestovné, tlačivá, poštovné)

Katarína Bobáková

Názov: **Spolok Podkoničan**
Adresa: **Podkonicie 178, 976 41**
IČO: **37957601**
Právna forma: **Združenie**
Číslo účtu: **2621783174/1100**
Tatra banka a.s.

Spolok Podkoničan - Jediný spôsob ako navrátiť vaše peniaze naspäť k vám!

VÝZNAM PUTOVANIA A NAŠA PÚŤ DO RÍMA

„Hor sa, vystúpme na vrch Pánov“ - týmito slovami sa prorok Izaiáš obracia na národy a pozýva ich k návratu, ako na veľkolepej púti do Božieho chrámu, aby ich Pán poučil o svojich cestách, a tak mohli kráčať jeho chodníkmi (Iz. 2, 2-5). Púť, zároveň ako aj jeden z dôležitých a charakteristických znakov každého Jubilea, nám pripomína stav človeka, ktorého existencia sa utvára ako cesta: od narodenia až po smrť, každý človek je *homo viator*. Aj Ježiš, spolu s Máriou a Jozefom, sa stali pútnikmi do svätého mesta Jeruzalema a Cirkev bez prestania pokračuje v duchovnej skúsenosti putovania a obohacuje ju o nové a originálne významy: „Rím - mesto sv. Petra a Pavla, Svätá zem alebo staré i nové svätyne zasvätené Panne Márii a svätým - to sú ciele mnohých veriacich, ktorí si takto udržujú a živia svoju vieru. Anglický spisovateľ G.K. Chesterton vo svojom románe *Dobrodružstvá živého človeka* vyslovil výrok: „Stal som sa pútnikom, aby som už nebol vyhnancom.“ Či si to už uvedomujeme, alebo nie, človek prichádza od Boha a jeho život má zmysel iba vtedy, keď sa interpretuje a realizuje ako cesta návratu do Otcovho domu. A pútnictvo chce byť znakom a pripomienkou práve tohto aspektu.

A tak sme sa ocitli vo „večnom meste“ rozloženom na siedmych pahorkoch, na mieste mučeníckej smrti apoštolov Petra a Pavla, na mieste chrámov zasvätených Panne Márii a ďalším svätým, na mieste katakomb a dôležitých pamätníkov kresťanského Ríma.

Bazilika Sv. Petra

Námestie Sv. Petra

To všetko je Rím, v ktorom sa nachádza najmenší štát sveta **Vatikán** - zvrchované teritórium Svätej stolice a pápežské sídlo na rozlohe len 0,44 km², ktoré sme nemohli vynechať. Veď kto by neprišiel obdivovať **Baziliku Sv. Petra** s dominantnou Michelangelovou kupolou a pred ňou ležiace **Námestie Sv. Petra** navrhnuté významným barokovým architektom Berninim. Naše zážitky boli umocnené výhľadom z kupoly a návštevou **Vatikánskych múzeí** so známou Michelangelovou Sixtínskou kaplnkou. Pomodlili sme sa pri súčasnom hrobe blahoslaveného pápeža Jána Pavla II umiestnenom v Bazilike Sv. Petra v Kaplnke sv. Šebastiána hneď vedľa Michelangelovej Piety, obdivovali sme Berniniho baldachýn a Cathedru Petri, dotkli sme sa nohy Sv. Petra na jeho bronzovej soche a prezreli sme si podzemné hrobky s hrobom Sv. Petra a ďalších pápežov. Podľa pradávejnej tradície Peter, ktorý prišiel do Ríma, aby založil Cirkev v srdci impéria, tu zahynul mučeníckou smrťou. Nad jeho hrobom sa dnes týči stavba baziliky a práve jej ohniskový bod, hlavný oltár pod baldachýnom, bol postavený nad jeho hrobom.

Naše kroky viedli aj do ďalších troch patriarchálnych bazilík: **Sv. Jána v Lateráne**, **Panny Márie Väčšej** (Santa Maria Maggiore) a **Sv. Pavla za Hradbami**. Nevynechali sme ani **Baziliku Sv.** ►

► **Kríža v Jeruzaleme** s relikviami priečneho ramena Kristovho kríža, klincom a trňami z Jeho koruny, replikou Turínskeho plátna a to všetko vďaka Sv. Helene - matke cisára Konštantína, ktorá tieto relikvie našla v Jeruzaleme počas návštevy Svätej zeme. Mali sme možnosť pomodliť sa aj na **Svätých schodoch**, po ktorých kráčal P. Ježiš k Pilátovi. Pre nás Slovanov bola významným miestom návšteva **Baziliky Sv. Klementa** - miesto posledného odpočinku Sv. Cyrila, ktorého životná púť skončila v Ríme po tom, ako spolu s Metodom prišli z Veľkej Moravy do Ríma, kde získali schválenie staroslovienčiny - ako štvrtého liturgického jazyka v Bazilike Santa Maria Maggiore, kde bola slávená prvá omša v jazyku našich predkov. Okrem toho priniesli so sebou pozostatky Sv. Klementa, ktoré našli ako misionári u Chazarov na území dnešnej Ukrajiny. Zaujímavosťou bola **Bazilika sv. Praxedy**, ktorá zbierala kosti a krv mučeníkov, aby mohli byť po smrti uctievaní. Vo vedľajšom kláštore boli údajne ubytovaní aj sv. Cyril a Metod počas svojho pobytu v Ríme v rokoch 867 až 869, o čom svedčí aj tabuľa na vonkajšej stene chrámu. Chrám Sv. Praxedy sa nachádza len niekoľko metrov od Baziliky S.M. Maggiore. Neďaleko bývalého pohanského chrámu **Pantheon**, ktorý je od roku 609 pápežom Bonifácom IV. premenený na kresťanský chrám Panny Márie mučeníkov, sa nachádza Kostol **Santa Maria sopra Minerva**, v ktorom pod hlavným oltárom dominuje sarkofág s pozostatkami sv. Kataríny Sienskej, ktorá sa počas svojho života snažila o navrátenie pápežského sídla z Avignonu späť do Ríma. ►

Saleziánsky inštitút T.Gerini, kde sme boli ubytovaní

Sv. omša v Írskom kolégiu

Pred Lateránskou bazilikou

► Stopy antickej histórie a kultúry sme si pripomenuli návštevou Kolosea, Palatína, Fóra Romana, Trajánovho fóra a Kapitolu. Prešli sme popri Oltári vlasti - pamätníku Viktora Emanuela II. na Benátskom námestí a dostali sme sa až na **Piazza Navona** - najslávnejšie námestie barokového Ríma so známou Berniniho Fontánou Štyroch Riek. Nevynechali sme ani **Španielske námestie** a známu **Fontánu di Trevi**. Nemenej zaujímavé boli **Katakomy sv. Kalixta**, ktoré sú najstarším kresťanským cintorínom v Ríme rozprestierajúce sa na štyroch podzemných úrovniach.

Veríme, že táto púť konaná v dňoch 20. - 24. marca 2012 prispela k nášmu duchovnému obohateniu a poznaniu návštevou veľkolepých kresťanských pamiatok. Zároveň sme mali možnosť nazrieť aj do dávnej histórie a vidieť pozostatky antickej kultúry v meste, ktoré bolo po stáročia centrom západných civilizácií a právom mu patrí názov la Città Eterna - Večné mesto!

V mene svojom, aj v mene zúčastnených pútnikov sa chcem poďakovať za duchovný sprievod nášmu pánovi farárovi **Jozefovi Kunešovi**, ktorý nám okrem eucharistického pokrmu pri každodenných sv. omšiach rozdával aj pokrm poznania v podobe hodnotných informácií o navštívených pamiatkach a miestach a zároveň sa o nás staral počas celého pobytu.

Vďaka Bohu za túto púť !

Vladimíra Turčanová

SPOLOČENSKÁ KRONIKA

GRATULUJEME K VÝROČIU

50. rokov

Dušan Hukel (č.d. 133)

55. rokov

Mária Ivaničová (č.d. 128)
Soňa Barlová (č.d. 329)

65. rokov

Anna Slobodníková (č.d. 81)

90. rokov

Juraj Turčan (č.d. 203)

98. rokov

Júlia Rapčanová (č.d. 105)

Pán Novák vidí suseda, ktorý sa vracia z veľkonočnej šibačky, ako stojí pri dverách svojho bytu a tichučko na ne škrabká.

- Pán sused, čo to robíte? - spytuje sa ho pán Novák.
- Pst! Žena si bude myslieť, že je to náš pes a pustí ma dnu...

V ZOO stojí pri kletke s vlkom človek opitý na mol a hádže do neho všetko, čo má po ruke. Strážnik ZOO príde k nemu a pýta sa ho:

- Pane, čo to robíte? Čo vám ten vlk urobil?
- Mne? Mne nič, ale táto hnusoba zožrala Karkulku.

Muž mal už po krk stáleho komandovania od manželky, tak zašiel k psychológovi, aby mu pomohol. Ten mu poradil, ako si budovať sebavedomie a dal mu knihu o asertivitě. Chlap ju v autobuse cestou domov celú prečítal.

- Príde domov, vrazí do dverí, pristúpi k manželke, ukáže na ňu prstom a hovorí:
- Odteraz, chcem, aby si vedela, že JA som pán v tomto dome a MOJE slovo je zákon! Chcem, aby si mi teraz pripravila dobré jedlo a keď ho zjem, očakávam dezert. Po večeri mi pripravíš kúpeľ, aby som si mohol oddýchnuť. A po kúpeľi, hádaj, kto ma oblečie a učeše?
- Asi niekto z pohrebného ústavu - odvetí mu žena.

Hovorí žena: "Drahý, dnes mi traja muži uvoľnili miesto v autobuse."
Muž sa zaksichtí a povie: "A zmestila si sa?"

- Pamätáš, aký bol strašný mráz v ten deň, keď si ma požiadal o ruku?
- Pochopiteľne, ešte dnes sa trasiem, keď si na to spomeniem!

- Čau Tomáš! Ako dopadlo rande s Janou?
- Tak na polovicu.
- Ako to?
- Ja som prišiel, ona nie...

- Počula si, že Klára má veno dva milióny?
- To nie je veno, ale bolestné pre ženícha.

Muž vraví žene: "Idem do krčmy. Obleč si kabát!"
Žena na to: "Znamená to, že ma berieš so sebou?"
- "Nie, vypínam kúrenie!" odvetí muž.

- "Nazdar! Počul som, že si sa oženil. Preto?"
- "Áno. Nechutila mi strava v našej závodnej jedálni."
- "A pomohlo?"
- "Áno, teraz už mi v závodnej jedálni chutí."

Každý ženatý muž by mal zabudnúť na chyby, ktorých sa dopustil.
Nie je potrebné, aby si tie isté veci pamätali dvaja ľudia.

Aby bola žena s mužom šťastná, musí ho absolútne chápať a trochu ľúbiť.
Aby bol muž šťastný so ženou, musí ju veľmi ľúbiť a nesnažiť sa ju pochopiť.

Manželka volá k obedu manžela vegetariána: - Drahý, poď obedovať, lebo ti to zvädne!

-kj-

SALAŠNÍCTVO V PODKONICIACH V OBDOBÍ PO II. SVETOVEJ VOJNE AŽ PO SÚČASNOŠŤ

Zimné obdobie sa skončilo a už sa nám hlási jar. S príchodom jari začína ožívať príroda, počúvame nádherné spevy a zvuky už priletených operencov. Zmizol posledný sneh a južné svahy našich lúk a pasienkov sa pomaly, ale isto menia a obliekajú do zeleného šatu.

24. apríla má meniny Juraj a to je termín, kedy gazdovia oviec už netrpezlivo čakali na deň, kedy sa ovce budú vyhánať na pašu, čiže, kedy bude „miešačka“. Salašnícky výbor v zastúpení salašníka spolu s bačom včas informovali všetkých chovateľov oviec, kedy bude miešačka.

Začiatkom druhej polovice minulého storočia boli v našej obci dva salaše - Hornický a Dolnícky. Vzhľadom k tomu, že v spomínanom období bolo u nás viac ako 15 bačov, počítal sa ešte tretí salaš. Jednalo sa o tie ovce, ktoré si naši bačovia zajímali so sebou tam, kde bačovali. Naši vychýrení a známí bačovia mali chytené salašnické rajóny: Horehron až po Telgárt, Horný a Dolný Liptov, Sásová, Zolná, Mičiná a celá Hontianska a Tekovská oblasť. Vážení čitatelia, iste vás bude zaujímať aj tento údaj, ktorý hovorí, že jeden z našich známych bačov bol na salaši až za hranicami nášho Slovenska.

Vyháňanie oviec, už spomínaná „miešačka“, bola prvým významným dňom salašnického roka. Minimálne deň pred ňou salašnícky personál postavil za spoluúčasti niektorých gazdov kolibu na vopred určenom mieste. Koliba sa postavila tak, aby bola ku nej dobrá prístupová cesta, ľahko dostupná pitná voda a tiež bolo zohľadnené, komu sa budú lúky košarovať. Samotná koliba bola vždy postavená tak, aby vchod do koliby bol orientovaný na južnú stranu alebo mierne na juhozápad.

Salašnícky personál na čele s bačom v deň vyhánania oviec na pašu prišli skoro ráno do domu salašníka. Ten ich pohostil a boli dohodnuté posledné pokyny pre hladký priebeh zajímania oviec do salaša. Samotné preberanie oviec od prvého ku poslednému gazdovi prebiehalo nasledovne: bača aj salašník mali každý svoju knižku, kde uviedli meno chovateľa, počet oviec a tiež si nakreslili ku týmto údajom znak na ušiach ovci. Znaky boli rôzne a každý gazda mal iný. Jeden z valachov mal so sebou veľký ruksak, do ktorého odkladal od každého gazdu tzv. „vyhnatô.“ Jednalo sa o údené mäso, slaninu, múku a pod. Niektorí gazdovia dali aj pálenku. Tieto potraviny sa potom uskladnili v kolibe a boli určené pre personál salaša. Keď ovce boli už sústredené v košiari, prišlo ku prvému sčítaniu oviec. Počet sčítaných oviec musel byť rovnaký ako bol v knižkách baču a salašníka. Prvý deň na salaši bolo veľmi rušno a veľa roboty. Uloženie „rediky“ - sudy, zberáky, šatle, gelety, varechy, črπάky, osadenie „podišiaru“, zahradenie košiarov a pod., založil sa oheň, naštiepalo sa drevo a nastal pravidelný salašnícky režim. Každý člen personálu vedel, čo má robiť. Dojilo sa v tom období na tri razy. Vstávalo sa ráno o pol štvrtej a spať sa išlo večer veľmi neskoro, lebo večer boli všetci spolu a odtláčali sa oštiepky. Bača na salaši zodpovedal za všetko, usmerňoval, rozkazoval a hlavne dozeral na prácu celého personálu. Každý bača na salaši mal vysokú autoritu a vzbudzoval veľký rešpekt personálu.

Iste vás bude, vážení čitatelia, zaujímať zloženie personálu „hornického“ salaša v Podkoniciach z roku 1953:

Miesto salaša	- Na Závľčí
Bača	- Ján Kostúr (Kubo) od Hybkov
Valasi	- Ondrej Homola (Priechod), Ján Fajčík (Priechod)
Pouvalach	- Marian Patráš (od Mäsiarou)
Holelník	- Ladislav Slobodník (Futus)

Počet oviec - Dojky cca 450 ks a Jarky cca 270 ks.

► K významným dňom v priebehu salašníckeho obdobia v roku patria nepochybne Turíce a potom dni oslávencov Jána, Ladislava, Petra a Pavla. Ďalej je to určite aj letná strihačka oviec. V minulosti, keď sa ovce strihali ručne, to bol pre všetkých zúčastnených nádherný zážitok. Jednotliví gazdovia si strihali ovce aj s manželkami a svojimi staršími deťmi. Navaril sa guláš, vypilo sa niečo, ženy napiekli koláčov a na záver sa pri heligónke aj zaspievalo.

Usporiadanie salašov v našej obci na Hornický a Dolnícký fungovalo až do obdobia, kým bolo založené JRD. V tom období si niektorí naši gazdovia so súhlasom vedenia dávali ovce na družstevný salaš v obci a našlo sa tiež veľa gazdov, ktorí mali ovce na salašoch mimo našej obce. Salašnícka sezóna bola každým rokom ukončená na Mitra. Urobil sa „výrad,“ bol vypočítaný hospodársky výsledok. Ovce po Mitre ostali ešte pohromade na „mraznici“ a pásli sa do neskorej jesene, až kým nenapadol prvý sneh. Potom sa „rozrazili“ a boli dohnané domov ku jednotlivým gazdom.

V roku 1986 JRD v Podkoniciach ukončilo chov oviec. Družstevné ovce, kolibu, košiare a ostatné salašnícke potreby prevzalo JRD v Selciach. Chovatelia oviec v obci okamžite zareagovali na vzniknutú situáciu, bol zvolaný organizačný výbor na čele s Jozefom Turčanom (Valacheje), bola navrhnutá alternatíva o založení Súkromného salaša v Podkoniciach. Predloženú písomnú požiadavku vedenie JRD Víťazný Február Selce predbežne schválilo a zároveň predložilo termín stretnutia. Na tomto stretnutí boli prítomní - za JRD Selce: predseda Ing. Igor Drobčo a podpredseda Ing. Ján Bonta. Za chovateľov boli prítomní: Jozef Turčan (vedúci delegácie), Ondrej Slobodník, Juraj Turčan, Milan Randa, Ján Fodor a Ladislav Slobodník. Rokovalo sa v napätej situácii a pomerne dlho. Po vyčerpávajúcej výmene názorov sa obidve strany dohodli a bol udelený súhlas na založenie Súkromného salaša v Podkoniciach. Následne bol zvolený salašnícky výbor, ktorý viedol Jozef Turčan. Na prvej členskej schôdzi salašníka informoval chovateľov oviec o tom, čo je všetko potrebné urobiť pre chod salaša. Nemali sme prakticky nič, začínali sme od nuly. Bolo potrebné vyrobiť kolibu, ktorej zhotovením boli poverení Ľubomír Flaška, Ján Fodor a Ladislav Slobodník. Na výrobe podkolibiiek pracovala partia pod vedením Milana Randu st. Košiare a honelnicu so strungárkou zhotovila partia Jozefa Polónyho. Všetky maliarske práce uskutočnil kvalitne a zodpovedne Martin Vráb, ktorý dodal aj všetku potrebnú farbu. Zámočnícke potreby pre salaš t.j. pánky, zápery a ostatný spojovací materiál vyrobil a zabezpečil Stanislav Gregor za účinnnej

spolupráce s Jozefom Kostúrom (Mrveničkom). S úctou si na obidvoch spomíname, tak ako aj na ostatných, ktorí už nie sú medzi nami. V období prvého štvrťroka 1987 nebolo jediného gazdu, ktorý by nebol poverený určenou úlohou. Na všetku prácu dohliadal salašníka Jozef Turčan. Žiaľ, už nie je medzi nami a treba o ňom povedať, že má najväčšie zásluhy na vzniku salaša v apríli 1987. Bol vynikajúcim organizátorom, rezonovala v ňom zodpovednosť, kvalita a presnosť. Na členskej schôdzi dňa 20. apríla 1987 nám oznámil, že je všetko hotové a salaš môže začať fungovať. Ďalej informoval o tom, kedy ►

**Apríl 1987 - Nová koliba
na dvore salašníka Jozefa Turčana (na snímke)**

► bude miešačka, kde bude umiestnený salaš, o počte oviec, o personále salaša pod. Salašnícky personál sa skladal: bača - Jožko Polóny, valasi - Zdeno Kňažko a Ján Stacho, salašník - Jozef Turčan. Salašníkoví boli pri tvorbe salaša veľmi nápomocní najmä títo gazdovia: bratia Turčanovci (najmä nebohý Ján), František Očenáš (od Mičudov), Juraj Vráb, Pavol Meško, Ján Fodor, Ivan Kostúr, Ondrej Nemčok, Ondrej Slobodník, Zdeno Kňažko, Milan Randa, Martin Vráb (kostolník), Ján Gregorčok, Ondrej Krajčí, Peter Flaška, Jaroslav Turčan a mnohí ďalší.

Jún 1987 - Dojenie oviec na Fúskovej Zl'ava: Ján Stacho (valach), Juraj Vráb Bacúr (často chodil pomáhať), Zdeno Kňažko (valach) a Jozef Polóny (bača)

Máj 1987 - Areál salaša na "Fúskovej"

Veľký kus práce pri tvorbe salaša odvieďol nepochybne uznávaný bača Jozef Kostúr, ktorý žiaľ už nie je medzi nami. Jeho rady a skúsenosti boli veľmi potrebné a užitočné. V roku 1992 bol na tomto salaši bačom. Bolo to v roku, keď bol salašníkom Ladislav Slobodník. Bača Jozef Kostúr vtedy odovzdal veľmi pekný „výrad“ na jednu ovcu : 16,20 kg syra.

Súkromný salaš chovateľov oviec fungoval takto až do roku 1995. Vystriedali sa štyria salašníci v tomto poradí: Jozef Turčan, Ondrej Slobodník, Juraj Turčan a Ladislav Slobodník. V roku 1995 prebral úlohu salašníka Milan Kostúr, ktorý vykonáva túto funkciu nepretržite už 17 rokov. Táto funkcia je veľmi náročná a Milan Kostúr ju zvláda veľmi dobre aj za pomoci ďalších členov výboru, najmä Antona Budzela, Jozefa Polónyho a ostatných. Veľmi si ceníme, že za účinkovania Milana Kostúra ako salašníka, nemal zmeneného baču a už spomínaných 17 rokov mu robí baču Miško Čief zo Šajby, ktorý vyrába vynikajúce výrobky a má najkvalitnejšiu žinčicu. ►

► Na záver by som rád sumarizoval zoznam podkonických bačov a valachov:

Bačovia:

Ján Slobodník (Futus)

- Strapáňovci:
- Ján Kostúr (Matara) a synovia Ondriak a Emil
 - Palo Kostúr (Kubo) a synovia Ján a Tomáš
 - Ďuro Kostúr (Furo) a synovia Palo (Brzula), Štefan a Jozef
 - Martin Kostúr (Brča) a syn Martin

Palo Vráb (a synovia Ján, Palo a Matúš), Martin Vráb, Ondrej Barla, Juraj Barla, Juraj Vráb (a syn Juraj), Dušan Nemčok, Ján Chaban od Kerestúrov (a syn Ján), Zdeno Kňažko a Jozef Polóny.

Valasi:

Viliam Flaška, Július Stanko, Štefan Slobodník, Vlado Vráb, Ondrej Kmeť, Martin Filip, Svrčina, Alexander Turčan od Kristusov, Ján Ivanič (Purdík), Fero Očenáš (od Mičudov).

Zaželajme spoločne súčasnemu vedeniu salaša, nech sa im naďalej darí, aby salaš v obci fungoval po ďalšie roky a aby bol zachovaný odkaz našich predkov: „*Dedičstvo našich otcov zachovaj nám Pane!*“

Ladislav Slobodník

ŠPORT

LYŽOVANIE - VEREJNÉ PRETEKY V OBROVSKOM SLALOME

Dňa 11.marca 2012 v lyžiarskom stredisku Pleše usporiadal lyžiarsky oddiel Telovýchovnej jednoty Tatran Podkonice Verejné preteky v obrovskom slalome vo všetkých vekových kategóriách. Dĺžka trate 1.357 m, 26 bránok, výškové prevýšenie 223 m. Pretekov sa zúčastnilo 45 pretekárov.

Výsledková listina:

Deti do 12 rokov:

1. Marek Styk
2. Timea Barlová
3. Oliver Slobodník

Deti od 12 – 17 rokov:

1. Erik Styk
2. Beny Lachman
3. Patrik Turčan

Ženy do 35 rokov:

1. Beáta Slobodníková
2. Janeta Barlová
3. Kamila Budzeľová

Ženy nad 35 rokov:

1. Andrea Turčanová
2. Alena Bobáková

Muži do 35 rokov:

1. Martin Bobák

Muži od 35 – 50 rokov:

1. Tomáš Kmeť
2. Ľubomír Bobák
3. Ján Kupec

Muži nad 50 rokov:

1. Ivan Očenáš
2. Igor Bobák
3. Peter Vráb

FARSKÉ OZNAMY

9. 4. 2012 - 15. 4. 2012

P 9.4.	9.00 - VEĽKONOČNÝ PONDELOK Za spoločenstvo modliace sa u p. Chabanovej
U 10.4.	18.30 - féria + z rodiny Ivaničovej
S 11.4.	18.30 - féria + Jozefína Flašková a syn Ján
Š 12.4.	18.30 - féria + Emília a Ján Barla a st, rodičia
P 13.4.	18.30 - féria + rodičia Irena a Ján Barla
S 14.4.	7.30 - féria Poďakovanie a prosba o požehnanie pútnikov z Ríma
N 15.4.	2. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA 9.00 Za všetkých farníkov

16. 4. 2012 - 22. 4. 2012

P 16.4.	
U 17.4.	18.30 - féria + Nelka a Juraj Ondriáš
S 18.4.	18.30 - féria + rod. Mária a Jozef Homola, dcéry a synovia
Š 19.4.	18.30 - féria + st. rodičia Júlia a Ján Kostúr a deti
P 20.4.	18.30 - féria + st. rodičia Mária a Ján Očenáš a deti
S 21.4.	7.30 - Sv. Anzelma, biskupa + Anna a Jozef Gregorčok
N 22.4.	3. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA 9.00 Za všetkých farníkov

23. 4. 2012 - 29. 4. 2012

P 23.4.	
U 24.4.	18.30 - féria + rodičia Randovci a syn Ivan
S 25.4.	18.30 - Sv. Mareka, evanjelistu Poďakovanie za Božie požehnanie pre rodinu Turčanovú
Š 26.4.	18.30 - féria + rodičia Vilma a Ondrej Kmeť, deti a st. rodičia
P 27.4.	18.30 - féria + Ema a Martin Slobodník a deti
S 28.4.	7.30 - féria <i>Na úmysel</i> + Ján Fodor, rodičia a + z rod. Krivačkovej
N 29.4.	4. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA 9.00 Za všetkých farníkov

30. 4. 2012 - 6. 5. 2012

P 30.4.	
U 1.5.	18.30 - féria + Anna a Andrej Gregorčok
S 2.5.	18.30 - Sv. Atanáza, biskupa + Drahoslav Valent
Š 3.5.	18.30 - Sv. Filipa a Jakuba, apoštolov + Emília a Mária
P 4.5.	18.30 - féria + rodičia Anna a Alexander, deti a starí rodičia
S 5.5.	7.30 - féria + st. rodičia Anna a Jozef Očenáš, Anna a Juraj Ivanič a deti
N 6.5.	5. VEĽKONOČNÁ NEDEĽA 9.00 Za všetkých farníkov

EUCHARISTICKÁ ADORÁCIA - Každý štvrtok po sv. omši

Jozef Kuneš, farár

PODKONICKÝ Spravodaj

Apríl 2012

12